

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

היכל ששי
קובץ שלשלת האור
שער עשרים ושבע

מאמר
זהו' נאשר ירים משה – תרמ"ב

מאת

כ"ק אדמו"ר

אור עולם נזר ישראל ותפארתו כקש"ת

מוהר"ר שמואל

זצוקללה"ה נבג"ם זי"ע מליובאוויטש

הנחת בנו

כ"ק אדמו"ר

אור עולם נזר ישראל ותפארתו כקש"ת

מוהר"ר שלום דובער

זצוקללה"ה נבג"ם זי"ע מליובאוויטש

יוצא לאור בפעם הראשונה מכת"ק

על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ושש לבריאה
שבעים ושש שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

MAAMAR

VEHAYA KA'ASHER YARIM MOSHE — 5642

Published and Copyrighted by

“KEHOT” PUBLICATION SOCIETY

770 Eastern Parkway, Brooklyn, N.Y. 11213

Tel. (646) 770-3589 • kehotp@gmail.com

Printed in U.S.A.

5786 • 2026

פתח דבר

לקראת ימי הפורים הבעל"ט, הננו מוציאים לאור – בפעם הראשונה מכתב"ק – הנחת כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע למאמר ד"ה „והי' כאשר ירים משה” שנאמר בחג הפורים תרמ"ב*.

לתועלת הלומדים והמעיינים, המאמר חולק לקטעים וניתוספו הערות ומראי מקומות בשולי הגליון – ע"י המו"ל.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מערכת „אוצר החסידים”

ימות המשיח,
ח אדר, ה'תשפ"ו,
ברוקלין, נ.י.

---

* המאמר כפי שנרשם ע"י כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע לא נמצא תח"י לע"ע.

בס"ד פורים: ד"ב*:

והי' כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל ובהניח את ידו וגבר עמלק; וארז"ל במשנה³ וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה אלא בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדים את לבם לאביהם שבשמים מתגברי' וא"ל כו'. וצ"ל אומרו כאשר ירים משה ידיו כו' מה שייך זה לידו של משה והול"ל והי' כאשר משעבדים לבם כו'.

וצ"ל תחילה ענין אסתר דא"ל מרדכי אם החרש תחרישי לעת כזאת רוח והצלה יעמד ליהודים ממקום אחר דזה ידע מרדכי מאחר שישראל באו למס"נ⁵ ודאי אינו נוגע לישראל כלום, דכלליות ישראל א"א שיעשה להם דבר מאחר שבאו למס"נ, ועיקר הגזירה הי' עלי' וכמ"ש ואת ובית אביך תאבדו. וזהו שאמרה לך כנוס כו' וצומו עלי, עלי דוקא, ואח"כ כשהלכה הי' לזה הכנה שלימה. דלכא' כשהלכה למלך הי' במס"נ דאחת דתו להמית, ומ"מ הלכה והוסכם שימית אותה, ואח"כ כשנכנסה לכא' ראשית דבר הוול לבקש על ישראל, והיא אמרה יבא המלך והמן היום על המשתה ובעת סעודה ראשונה

* ד"ב: = דרוש ב'.

1) הנחת כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע למאמר „והי' כאשר ירים משה“ שנאמר בחג הפורים, תרמ"ב. נמצא בכת"ק 2956 קי, א ואילך בספריית כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. המאמר כפי שנרשם ע"י כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע לא נמצא תח"י לע"ע. ב,רשימת מאמרי דא"ח של כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע" שבעריכת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א נרשם על מאמר זה „והי' כאשר ירים כו' וכי ידיו כו' תהלוכות אסתר כו' ראשית

גוים עמלק“.

לתוכן המאמר ראה בהנסמן לקמן בהערות.
2) בשלח יז, יא (ושם: וכאשר יניח ידו). וראה גם ד"ה זה פר"ת (סה"מ פר"ת ע' רפז. רצו). ד"ה ויאמר גו' בחר לנו אנשים תרפ"ה (תש"ט) (סה"מ תרפ"ה ע' קצג. רט (תש"ט ע' 51. 66)). ד"ה זה תש"ל (סה"מ פורים ע' קצב). ועוד.
3) ר"ה פ"ג מ"ח (כט, א). מכילתא ופרש"י עה"פ.
4) אסתר ד, יד (בשינוי).
5) ראה תו"א מג"א צא, ב. צז, א. צט, ב. הוספות למג"א קכ, ד. שערי אורה צ, ב. ד"ה וקבל היהודים תשי"א ס"א (סה"מ מלוקט ח"ג ע' סז-ח). וש"נ.
6) אסתר שם, טז.
7) שם, יא.
8) שם ה, ד (ושם: אל).

* מאמר האי שנאמר בחג פורים תרמ"ב הוא ד"ה ותוסף אסתר (הנחת כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע נמצאת בכת"ק 2956 קו, א ואילך בכותרת „בס"ד פורים תרמ"ב“, ויודפס א"ה בס' „לקו"ת תורת שמואל — תרמ"ב“.

אמרה' מחר אעשה כדבר המלך כו' והאיך אפשר לקרב שונא כזה שהי' שונא לכלליות ישראל ומס'10 שונא אותו מאד בל"א¹¹ זיא האט עם מס' ניט גיקענט דאכטין ואיך מקרבין שונא כזה. וע"ז י"ל שרצתה לפעול אצלה האתכפיא דאף שהי' שונא גדול לה ולבית אב שלה ולכלליות ישראל ומ"מ תקריב אותו (בפ"א¹² עדיין לא סמכה א"ע ובקשה בסעודה הראשונה יבא המלך והמן מחר על משתה⁸ כו' ובאמצע יש יום שלם ופעלה בעצמה האתכפיא. אך באמת לבד האתכפיא אשר גדל מאד לקרב שונא כזה ובעת השמחה מוכרחה להראות תנועות של שמחה, הי' בזה כוונה עמוקה ג"כ.

ולהבין¹³ זה הנה כתי'¹⁴ ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד. וצ"ל מאחר שהוא ראשית גוים¹⁵ למה אחריתו עדי אובד, דעל לע"ל כתי'¹⁶ אז האפוך על עמים שפה ברורה לעבדו כולם שכם אחד אך מפרשי' שכם כתפין ואחוריים¹⁷, ובאמת לע"ל יהי' ה' אחד ושמו אחד¹⁸ כולו הטוב והמטיב¹⁹ כולו פנים ולא יהי' אחור כלל והפי' הוא שכם אחד שהשכם יהי' ג"כ אחד, ועמלק

(9) שם, ח (ושם: ומחר).

(10) ומס': = ומסתמא.

(11) בל"א: = בלשון אידיש. ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 38 בשוה"ג להע' 20. שיחת ליל הושע"ר תשנ"ב ס"ג (דברי משיח תשנ"ב ח"א ע' 162). ע"ש. ולהעיר מלקו"ש חכ"א ע' 448 הע' 15: בל' אשכנז.

(12) = בפעם א' [אמר כ"ק אדמו"ר מהר"ש]. וראה סה"ש תורת שלום ע' 189: סיפר שקודם שא' כ"ק אדמו"ר מהר"ש את הדרוש הי' לומד עמהם קודם. . נאָר בעת האמירה פלעגט בא איהם צוקומען, ודרכי הי' לילך אצלו בכל מוצש"ק לשאול ממנו בהדרוש. . און ביים טאטען איז געווען אז ער פלעגט ניט איבערזאגען (בחזרה) מיט די אותיות ווי ער פלעגט זאָגען. ע"ש.

בגוכתי"ק חסר סיום החצע"ג, ואוצ"ל אחרי תי' „ופעלה בעצמה האתכפיא“.

(13) הבבא לקמן ראה שערי אורה סא, ב. פז, ב. מאמרי אדהאמ"צ שמות ח"ב ע' תקכב ואילך. ד"ה ההפרש בין קליפת עמלק לז' עממין תרמ"ד (סה"מ תרמ"ד ע' שיא ואילך).

ד"ה זכור תרמ"ז (סה"מ תרמ"ז ע' פב ואילך. ע' פח. וראה הנסמן שם ע' פט). תרנ"ד (סה"מ תרנ"ד ע' קצו ואילך. ס"ע שמט). עטר"ת (סה"מ עטר"ת ס"ע רצב ואילך). ד"ה זכור תרפ"א (סה"מ תרפ"א ע' קסט) ואילך. ד"ה ויאמר גו' בחר לנו אנשים תרפ"ה (תש"ט) פי"א ואילך (סה"מ תרפ"ה ע' רה (תש"ט ע' 62) ואילך ובהנסמן שם). וש"נ. ד"ה זכור תרצ"ד (סה"מ תרצ"ד ע' קח ואילך). ועוד.

(14) בלק כד, כ.

(15) ראה גם זח"ב סה, א. אוה"ת תצוה

(ה) ריש ע' א'תרצד. ועוד.

(16) צפני' ג, ט (בדילוג. ושם: אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד). וראה מאמרי אדה"ז עה"ת ח"א ע' עט. ובכ"מ.

(17) ראה תו"א הוספות לויחי קב, ב. קד, א.ב. לקו"ת דרושים לחה"ס פ, ד. דרושים לשמע"צ פד, ריש ע"ב. ובכ"מ.

(18) זכרי' יד, ט.

(19) פסחים נ, א.

מאחר שהוא ראשית גוים צריך להתעלה יותר, ולמה אחריתו עדי אובד שהו"ע שבירתתו²⁰ זהו תקינתו²¹ ואינו מועיל לו טבילה טהרה במקוה כ"א שבירה²².

אך ²³ הענין הוא דהנה ז' עממין הם מנגדי' לז"מ²⁴ דכמו שיש אהבה בקדושה כמו"כ יש אהבה בלעו"ז, וכנגד יראה דקדושה יש פר"ע²⁵ והוללות בלעו"ז ונגד הת"ת הוא התפארות כו' ואמרו"ל²⁶ אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות, דאנו²⁷ רואין כשאדם מתאוה לאיזה דבר עושה כמה שטותים עד שמשגיג תאוותו והיכן הוא שכלו בל"א²⁸ ון איז אהין גיקומען זאיין שכל אלא שהרוח שטות מכסה על השכל והם מנגדים להמדות אבל לא בשכל וכמ"ש²⁸ וירא כי לא יכול לו שהוא חשב שיעקב הוא במדות לכן נאבק עמו אבל באמת הוא בחי' יו"ד עקב²⁹ שהיו"ד הוא גם בעקב ולכן לא יכול לו ימותו ולא בחכ"ס³⁰,

ב-ו, א). תו"א מג"א צה, א. שערי תשובה ד, ג.
תו"ח וישלח כפד, ד. ד"ה אל תצר את מואב
לכ"ק אדהאמ"צ (מאמרי אדהאמ"צ דברים
ח"א ס"ע ד ואילך. וש"נ). מאמרי אדהאמ"צ
קונטרסים ע' רמא. וש"נ. לקו"ש חכ"א ע' 229.
וש"נ.

25) פר"ע: = פריקת עול.

26) סוטה ג, א. וראה תניא פכ"ד (ל, א).
מאמרי אדהאמ"צ דברים ח"ב ע' תרמה. וש"נ.
27) ראה (בנוסף להנסמן בהע' 13: 23)
המשך מים רבים תרל"ו פ"א-ב (ע' ב ואילך).
ועוד.

28) וישלח לב, כו. וראה (בנוסף להנסמן
בהע' 23) תו"א וישלח כו, ב-ג. סה"מ תקס"ו
ע' פה ואילך. אוה"ת וישלח (ב) רמה, סע"א-ב.
ועוד.

29) ראה ע"ח שער סדר האצילות (ש"ג)
פ"ב. פרדס שער ערה"כ (שכ"ג) בערכו. קהלת
יעקב ערך ישראל. תו"א ויצא כא, א. לקו"ת
בלק עב, ג ואילך. מאמרי אדה"ז עה"ת ח"א
ע' קנב ואילך. הנסמן ללקו"ת דרושים לר"ה
סא, סע"ד. ובכ"מ.

30) איוב ד, כא. וראה (בנוסף להנסמן
בסמוך) ע"ח שער לאה ורחל (של"ח) פ"ז.
תו"א הוספות לתצוה קי, ד. הנסמן במאמרי
אדהאמ"צ ויקרא ח"א ע' קמב. במדבר ח"ד ע'
א'שפב. דברים ח"א ע' רצט.

20) ראה שמיני יא, לג ובפרש"י. כלים
פ"ב מ"א. וראה שיחת אחש"פ תשמ"ג ס"ה
(התוועדויות תשמ"ג ח"ג ע' 1309-1310).
הנסמן לקמן בהע' 22.

21) תקינתו: כ"ה בגוכתי"ק.

22) להעיר ממאמרי אדהאמ"צ שמות
ח"ב ע' תקסה. ד"ה ראשית גוים עמלק תר"פ
(לכ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע – סה"מ פר"ת
ע' רצו ואילך. לכ"ק אדמו"ר מהורי"צ –
סה"מ תר"פ-פ"א ע' א ואילך). ד"ה החודש
תשל" (סה"מ ד' פרשיות ח"ב ע' ריד ואילך).
שיחת ש"פ בא תשמ"ז ס"כ. סכ"ח (התוועדויות
תשמ"ז ח"ב ע' 370-371, 377). וש"נ.

23) בהבא לקמן ראה (בנוסף להנסמן
בהע' 13) סה"מ תקס"ג ח"א ע' קצח ואילך.
תקס"ה ח"א ע' שפו ואילך. שצג ואילך.
מאמרי אדהאמ"צ שמות ח"ב ס"ע תקנז-ח.
סהמ"צ להצ"צ צד, סע"ב ואילך. אוה"ת זכור
(ה) ס"ע א'תשעז ואילך. סה"מ תער"ב-ע"ו ע'
שיז. פר"ת ע' רצ ואילך. ד"ה זכור וד"ה איש
יהודי תשל"ג (סה"מ ד' פרשיות ח"א ס"ע רי
ואילך. פורים ע' רכב ואילך). ועוד.

24) לז"מ: = לז' מדות. ראה (בנוסף
להנסמן בהע' 13: 23) קהלת יעקב ערך ז'
עממין (ושם „ובע' כל אומה בארתי מאיזה
מדה הוא שרשה". הובא בד"ה החלצו תרנ"ט
פ"ג (סה"מ תרנ"ט ריש ע' נו)). תניא פ"א (ה,

וקליפו' עמלק הוא שיודע את רבונו ומכוון למרוד בו³¹ והוא היפך מהז' עממי כמו אהבה דלעו"ז מכסה על אהבה דקדושה ופר"ע מכסה על היראה דקדושה, ואם הי' האהבה דקדושה בהתגלות ממילא יתבטל האהבה דלעו"ז מאחר שהוא רק כמו כיוסי. אבל עמלק יודע את רבונו ומכוון למרוד בו שיודע בטוב ומ"מ מכוון למרוד דהנה ומלק את ראשו ממול ערפו³² שמקום קליפו' עמלק הוא בעורף נגד מיצר הגרון³³, וענין³⁴ מיצר הגרון הוא דכשמתבונן במוחו בהתבוננות אלקות נילוד מזה מדה שבלב שיש³⁵ שכל שבמדות, ומדות שבשכל, וכמו שהמדות מקבלים מהשכל. וקליפו' עמלק הוא שמונע ומעכב שלא יומשך משכל למדות שאף שמתבונן בשכלו מ"מ לא יולד מזה מדה שבלב וה"ז מרידה בשכל.

וזהו והי' כאשר ירים משה ידו כו' דהנה א"ל ליהושע בחר לנו אנשים³⁶ אנשי משה³⁷, דישאל א"א להם ללחום עם עמלק שהי' בבחי' אמונה ואינו שייך שילחמו הם עם עמלק כ"א אנשי משה שהוא בחי' חכ'³⁸ מן המים משייתהו³⁹ אנשי חכ' וזהו מלחמה לה' בעמלק⁴⁰ דישאל אינו שייך שילחמו עם עמלק כ"א מלחמה לה', אך זאת פעל בנש"י בחי' הרמת יד, אמת שיהי' רק בחי' אמונה אבל יהי' הרמת יד בהאמונה והו"ע צדיק באמונתו יחי'⁴¹ שיהי' חיות בהאמונה וכשהיו"ד מאיר בעקב אז לא יכול לו בעקב ג"כ. ומה שנק' הרמת יד הוא דכצאת

תו"א תצוה פג, סע"ד.

35 ראה (בנוסף להנסמן בהע' קודמות) סהמ"צ להצ"צ טז, סע"א ואילך. ד"ה כימי צאתך תשמ"ג (סה"מ פסח ח"א ע' רמב). וש"נ. 36 בשלח יז, ט. וראה ממכילתא ופרש"י עה"פ.

37 ראה (בנוסף להנסמן בהע' 23) תו"א תצוה פג, ב. סה"מ תרס"ה ע' ריט. תש"ט ע' 41. תרפ"ה (תש"ט) שבהע' 2. ד"ה ויבא עמלק תשמ"ב (סה"מ שמות ח"ב ע' נט). ועוד.

38 ראה תו"א הוספות לתצוה קיא, ב. לקו"ת מסעי צא, ד. ואתחנן ג, ג. לקו"ש ח"ו ע' 244 ואילך. ובכ"מ. 39 שמות ב, י.

40 בשלח יז, טז. ראה תו"א תצוה פה, ב. סה"מ תקס"ה שבהע' 23.

41 חבקוק ב, ד (ושם: וצדיק).

31 ל' חז"ל – תו"כ בחוקתי כו, יד (הובא בפרש"י ויל"ש שם). פרש"י נח י, ט. לך יג, יג. ובכ"מ. וראה הערות כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א: סה"מ תרס"ה ע' ריג. לקו"ש ח"ט ע' 224 הע' 29. חכ"א ע' 193 הע' 38. וש"נ.

32 ויקרא ה, ח. תו"א תצוה פה, סע"א-ב. סה"מ תקס"ה שם (ע' שפה). מאמרי אדהאמ"צ שמות ח"ב ע' תקח. אוה"ת זכור (ה) ע' א'תשפט. ועוד.

33 ראה ל"ת להאריז"ל פ' וישב ד"ה עתה נבאר סוד יוסף. תו"א וארא נח, ב ואילך. יתרו עא, ד. הוספות לויחי קב, ג. סה"מ תקס"ג ח"א ע' קיג ואילך. תקס"ה ח"א ע' שצג. תו"ח וארא קג, סע"ב ואילך. סהמ"צ להצ"צ צח, א. המשך מים רבים תרל"ו פקמ"ז (ע' קסא) ואילך. ובכ"מ.

34 ראה (בנוסף להנסמן בהע' 32-33)

ישראל ממצרים⁴² כתי⁴³ ובני יוצאים ביד רמה והוא בחי' אמנה⁴⁴ שהאמונה היא בחי' רוממות למע' מהשגה ולכן תיכף בדרך בצאתכם ממצרים⁴⁵ קפץ לנגדכם⁴⁶, שראה שהם בבחי' אמונה ומתירא שמא יתבטל לגמרי לכן רצה לבטל האמונה, מה עשה משה פעל בישראל בחי' הרמת יד שההרמה באמונה הוא שיהי' חיות בהאמונה וממילא נתבטל קליפו' עמלק וזהו ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב⁴⁷.

וכמו"כ⁴⁸ יובן באסתר ג"כ, דהמן הי' מזרעו של עמלק⁴⁹ וזהו שרצה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים⁵⁰, יהודים הוא ל' הודאה⁵¹ שהוא בחי' אמונה, שהי' מתירא שמצד האמונה אפשר שיהי' הרמת יד ואז לא יהי' באפשרי לעשות כלום לכן רצה לבטל האמונה. אך כלליות ישראל ע"י המס"נ שלהם לא הי' יכול לעשות להם מאומה. אך עיקר הגזירה היתה על אסתר, לכן בקשה יבא המלך והמן היום על המשתה כו' דאחשוורוש הוא אחרית וראשית⁵² והמן הוא מצד הרוממות אפ"ל⁵³ המן ג"כ, וכמו שמאיר באשפה כמו בבנין מפואר ואין בהשמש שום שינוי אם מאיר באשפה או בהבית, אך האשפה כשהוא במקום האשפה שם מקומה, אבל כשמכניסין אותה בבית דוחין אותה משם שאינו יכולים לקבל שם האשפה, וזהו שהתחיל להגביה את המן אחר הדברי' האלה גדל המלך את המן⁵⁴ כו' וכל עבדי המלך כורעים ומשתחווים להמן⁵⁵ שאף שהיו שרי' ומושלי' מ"מ היו בטלים להמן ואח"כ הגבי' אותו אסתר ובגשמיות הי' הקנאה, דהנה ע"ז של עכו"ם יש לה ביטל, אבל ע"ז של ישראל אין לה ביטל⁵⁶ והי'

-
שם. וש"נ).	(42) ל' הכתוב – תהלים קיד, א.
(50) אסתר ג, יג.	(43) בשלח יד, ח.
(51) ראה תו"א מג"א צט, א. הוספות	(44) אמנה: כ"ה בגוכתי"ק.
למג"א קכא, ד. לקו"ש חכו" ע' 440 הע' ד"ה	(45) תצא כה, יז.
„יהודים, מודים בכל התורה כולה“. ובכ"מ.	(46) ראה תנחומא תצא ט. פרש"י תצא
(52) מאו"א אות א סקפ"ב („באגדה“).	כה, יח. ובכ"מ.
וראה גם מחיר יין להרמ"א עה"פ אסתר א,	(47) בשלח יז, יג.
יביג, מרקאנטי ויצא כט, י („באגדה אמרו“).	(48) הבהא לקמן ראה תו"א מג"א צו, ב.
ערכי הכינויים (לבעל סדה"ד) ערך אחשוורוש.	סה"מ תרכ"ו ע' כג. ד"ה על כן קראו תשי"ג
סה"מ תרס"ט ס"ע קנד ואילך. ד"ה על כן	ס"ז (סה"מ מלוקט ח"ה ע' קצג) ואילך. ד"ה
קראו שבעה' 48 ס"ו (ע' קצג). וש"נ.	חייב איניש תשי"ז (סה"מ פורים ע' עו ואילך).
(53) אפ"ל: = אפשר להיות.	הנסמן בהע' 60.
(54) אסתר ג, א.	(49) ראה תרגום ותרגום שני לאסתר ג,
(55) שם, ב בדילוג.	א. תדבאר פכ"ד, א (בסופה). יל"ש בשלח רמו
(56) ע"ז נב, א. רמב"ם הל' ע"ז פ"ח	רסח. מגילה יג, ריש ע"א. תו"א מג"א צה, ד.
ה"ח-ט.	וראה גם מס' סופרים פ"ג ה"ו (ובנחלת יעקב

מתירא שמה⁵⁷ יתנשא עליו ג"כ ועי"ז הי' מפלתו. ועוד יש בזה עומק יותר לבד האתכפיא שרצתה לפעול בעצמה לקרב שונא כזה הי' בזה כוונה עמוקה ג"כ, דהנה באצ"י כתי"ם⁵⁸ לא יגורך רע ומה שיש מציאות הרע הוא מצד שאינו תופס מקום שממית בידיים תתפש והיא בהיכלי מלך⁵⁹, אך דוקא כשהאשפה הוא במקום האשפה דשם מקומו ואינו תופס מקום אבל כשמכניסי' אותה לבית שם הוא תופס מקום כמו שמניחי' אותה על השולחן דוחין אותה תיכף וא"י לקבלה שם כלל וכלל. וזהו⁶⁰ שבקשה את המן על הסעודה. והכוונה⁶¹ בזה הי' כדי שישראל יעשו תשובה שלימה מאחר שיראו שאין להם על מי לסמוך וגם הגב' אותו למעלה מעלה וממילא נדחה משם. וזהו שא' המלך⁶² מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן פי' האיך בא לכאן בל"א⁶³ ויא קומט ער אָהער והושיבו לו⁶⁴ המן הרע הזה שמצד גדולתו והתנשאותו אפשר שיגב' א"ע בבחי' זו ג"כ, ולכן נדחה משם. וזהו שהי' בעת השמחה דשמחה הוא גילוי⁶⁵ והוא מנגד לזה לכן נדחה משם, וכמו במלחמת עמלק אך שם הי' בעבודה שרצה לבטל האמונה ועי" הרמת יד בהאמונה נתבטל קליפות עמלק, כמו"כ הי' בהמן למעלה שע"י שהגב' אותו למעלה מעלה זה הי' מפלתו. וזהו והי' כאשר ירים משה את ידו וגבר ישראל פי' שהגב' את עמלק למעלה מע' וממילא נדחה משם, וזהו ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב.

להצ"צ עז, ב. סה"מ תרנ"ט ריש ע' קנג.
 (60) ראה מגילה טו, ב. הנסמן בהע' 48.
 תו"א מג"א צג, ד. מאמרי אדה"ז עה"ת ח"א
 ס"ע שפב"ג. תקס"ה ח"א ע' תג"ד. מאמרי
 אדהאמ"צ נ"ך ע' שעא. תקה ואילך. תקיא
 ואילך. וש"נ.
 (61) ראה מגילה שם.
 (62) אסתר ז, ה.
 (63) שם, ו.
 (64) ראה תו"ח ויצא קעג, ב ובהנסמן
 בהמ"מ לשם. סה"מ תרנ"ז ע' קעד. ובכ"מ.

(57) שמה: כ"ה בגוכתי"ק, ואוצ"ל: שמא.
 (58) תהלים ה, ה. וראה לקו"ת במדבר
 ג, סע"ג. מאמרי אדה"ז עה"ת ח"ב בהנסמן
 לע' תתכט. מאמרי אדהאמ"צ דברים ח"ד ע'
 א'תצג. וש"נ. אוה"ת שופטים (ב) ע' תתל'
 תתלא. יהל אור עה"פ (ע' טז). וש"נ.
 (59) משלי ל, כח. „ראה ב"ר פס"ו בסופה.
 עמה"מ ש"ו [שער עולם התוהו] פמ"ה. ש"ד
 [שער קרית ארבע] פ"ט ופצ"ח – הערת כ"ק
 אדמו"ר מה"מ שליט"א בסה"מ תש"ד ע' 85.
 וראה תו"א וישלח כו, סע"א ואילך. סהמ"צ

לז"נ

הרה"ח ר' יוסף יצחק בן הרה"ח ר' רפאל ע"ה

ווילשאנסקי

נלב"ע ח' אדר ה'תשפ"ה

לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה אבי"ר

•

לז"נ
הרה"ח הרה"ת ר' צבי הירש בן הרה"ח ר' בן ציון ע"ה
נלב"ע ז"ך אלול ה'תש"מ
ומרת רבקה בת הרה"ח ר' צבי ע"ה
נלב"ע כ"ט תמוז ה'תשס"ב
שפריצער

נתרם ע"י בניהם – יבלח"ט – הרה"ת ר' שמואל
והרה"ת ר' יעקב מרדכי שיחיו
שפריצער

•

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!